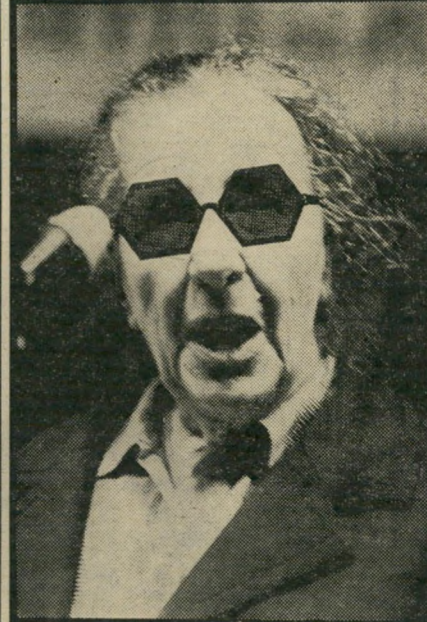

גולדה מתגוננת, שובינסקי מצטדק, פרמינג'ר תוקף וד"ר פוזנר מסרם

אנשים

אחד הנאומים המרכזיים בקונגרס הציוני הכ"ח היה זה של סגן ראש הממשלה יגאל אלון, שהאריך בדבריו ושיר עמם את הצירים. אלה החליטו לרמוז לו על כך, ובמהלך הי נאום החלו מוחאים-כף. באר תו רגע דיבר אלון על נשיא מצרים אנואר אל-סאדאת. אלון, שלא הבין מדוע התשור אות, הגיב בתקיפות: "לאיש הי זה לא מגיעות מחיאות-כפיים!"

הפרשן לעניינים ערי-ביים, אמנון קפלניק, שמע בחו"ל כמה בדיחות טובות הי מתהלכות כיום בחוצות קאי-היר — עיר הידועה בשל הי המור המלגלג שלה. בדיחה מצרית אחרונה: "אנואר אל-סאדאת אמר ש-1971 היא שנת-ההכרעה. אבל הוא לא התכוון המוסלמים סופרים כידוע את הזמן מאז הנוצרים. אלא ל-1971 לפי ההג'רה, הגירת מוחמד הי נביא מעיר-מולדתו מכה. זה איי רע בשנת 662 לספירת הנוצרים, ומכאן שההכרעה תהיה בסוף הי מאה ה-26 לספירת הנוצרים."

מנהיגת ליגת הנשים הי אמריקאית, גלוריה סטיינמן, היצתה במועדון העיתונות הי לאומי בושינגטון, שהיה עד לפני שנה סגור בפני נשים. בין השאר היא נשאלה האם ידעתה שיש-מנהיגות כמו אינדיירה גנדי או גולדה מאיר? הינן יותר צמאות-ידם מגברים. הישיבה מנהיגת הי ליגה, הדורשת שיויון זכויות לנשים: "אני לא חושבת שהן יותר צמאות-ידם מגברים. אבל יתן נוסות להיות יותר בעמדת התגוננות, כיוון שהיה להן קשה יותר להגיע לעמדת כוח."

באותה הרצאה הביעה גלורה סטיינמן את דעתה על נשיא ארצות-הברית ריצ'ארד ניקסון: "הוא ראש המדינה חסר הביטחון המיני ביותר מי אז נפוליון."

כתב הארץ בניוירוק, שלמה שמיר, ראיין את הבמאי איטו (אכטודוס) פרי

לשקפיים '72

כך רואה המומחה הישראלי למש-קפיים, המהנדס הטכני עמי קפלן, את ראש הממשלה גולדה מאיר, הרמטכ"ל דויד (דדו), אלעזר ולהתגנב כגנב בלילה דרך דלת הכית (של רחל רבינו) ביק"ל-כורם) לשימחתם-הג-דולה של כל הילדים בסביבה. "ושצריך לתת את כל הסכום." צי הוא בדוי.

בערב ראיונות, שנערך בבית העיתונות בכפר-סבא בי השתתפות מנכ"ל אוטוקרט לי שער יצחק שובינסקי, הי עיתונאי יגאל לביב ועורך-הדיון רם כספי, אמר שובינסקי: "בישראל יש מי שמחליט את מי להעשיר ואת מי לע-שות עני. לדוגמה: באותו לי לה שהממשלה החליטה לסגור את מפעלי אוטוקרט, היא הח ליטה להציל את בעלי המניות קלטי דימונה. הממשלה קנתה את כל המניות שלהם בכסף מלא והצילה את המיפ על מהתמוטטות." כשנשאל שר בינסקי על התרומה לקיבוץ אלונים, השיב: "כשמאיר

מתחת לכותרת "הגירור רוישן המאוחרים של משה דיין" מקדיש גם השבועון הי שוייצרי הכורגני, די אונד אר (היא והוא) כמה עמודים לפר-שות האהבה של מושה דיין. בין השאר מספר השבועון: "כשהוא מתחבא מאחרי משי קפיי-שמש, היה נוהג להחנות את מכונתו בסימטה צדדית

ומלכת המיס 1970, חני פרי, בדיגמי משקפיים של חברת, "פולארוד" לשנת 1972. אחרי שהתאים את המשקפיים לתמונות, אמר קפלן: "הדגמים של השנה הם דומיניים. מתאימים גם לגברים וגם לנשים."

חיים על סירוסו של ערבי מ-שייך-מונס. שהואשם באונס יהודיה. סיפר חבר הפלוגה שלמה (מונו) צדוק: "הב-אנו את האנס לבית-אריזה קטן בפרדס ליד ביילינסון. רצינו להתחיל במלאכה וחשבנו ש-איוה נלסון בריא ירדים אותו. חנקנו. חשבנו שהוא גמור, אבל פתאום הוא קם. שוב חוני קים ושוב הוא קם. לבסוף תפסו כנצי ומיורקה ברג-ליו של האנס, אני חנקתי אר תו וישראל פוזנר ביצע. עובנו את האנס בבית האריזה. יצאנו ודאגנו להודיע לכיי-לינסון. את האנס העבירו מי ביילינסון לבית-החולים הצר פתי ביפה, ושם קבעו הרופאים שאת המעשה ביצע כירורג נהדר. תצחקו תצחקו, אבל הי יום ישראל פוזנר (המבצע) הוא באמת כירורג."

בחזרה שרכו משתתפי ערב שירי המשרורים בביתה של חנה מרון, ספרה חנה למשתתפים כי בעל חנות הי מכולת שלה קיבל את פניה בשמחה גדולה באותו בוקר. גברת מרון, היא אמר לה, "אתמול בערב באתי הביתה מוקדם, כי ידעתי שאת צריכה להופיע בטלוויזיה. הזמנתי אלינו אורחים, והתיישבנו לר-אות אותך. ואז... חנה'לה, ש-חיכתה למחמאות. הרכינה ראי-שה בענווה. "...ואו, המשיך בעל המכולת, "אז שדדו לי את חנות המכולת שלי."

בראיון בשבועון-העירום הצרפתי לואי גילה כוכב-הקול-נוע רוברט מיצ'אם פרי-שה מתקת: "לפני כמה שבר-עות הייתי בבית-הסוהר במצי-ריים. אסרו אותי בקאהיר. חשבו שאני מרגל יהודי, למי-רות שאני רבע אינדיאני ורבע סקנדינבי. בתא היה סומאלי ממוגאדישו, שהביט בי באה-בה. אחרי-כך חקר אותי רבי-סרן ענקי, שגם הוא הסתכל בי באהבה. כל הזמן חששתי שהוא הולך לנשק אותי בפה. לא עינו אותי. להיפך, הרבי-סרן סבל קשה. הוא היה קרוב לדמעות, וכמעט הודיתי בכל-האשמות כדי לנחם אותו."

עמית בא אלי ושאל אולי אני יכול לתת תרומה של מאה אלף ל"י לקיבוץ, שאלתי אר-תו: "אולי אפשר לגמור בפ-חות?" עמית אמר שאי-אפשר, ושצריך לתת את כל הסכום. שובינסקי, שנראה משך כל-ההופעה במצב-רוח מרומם, גיי-לה לקהל כי הוא מרבה להור-מספר לאחרונה בקיבוצים, ור-מספר בהם את עמדתו בפרשה.

למרות שערב הראיונות נערך בעירו של השר פנחס ספיר, לא נראה השר בקהל. לעמותות-אני ישבו בשורה הי ראשונה בני משפחתו של ספיר, שהגנו מאוד לשמוע את שובינסקי מתקף את שרי-הח-בורה שמעין פריס — ומגן על ספיר.

"ח"כ רב מילמן, שאיר-גן את מסעו של מנחם בגין בבריטניה, עדיין משתעשע ב-זכרונות מאותו מסע. למשל: כתב בריטי שאל את בגין: "פלטסין היתה שייכת לער-בים. למי היתה הזכות לתת לכך ארץ שאינה שייכת לכס?" השיב בגין, בלי להניד עפעף: "אלוהים!"

נסיון קשה המחיריו עד היום, עבר השחקן היהודי אפרוני בשעת ההקלטה של המחזה הטלוויזיוני אבות ו-נים באולפני הרצליה, כאשר צולם לפחות 50 פעם, כשהוא מוזג תה ליוכי ירין. בתום ההקלטה נשבע אפרוני, שעמד על סף התפרצות, שלא למוג יותר תה לעולם. אגב — אחד הצלמים של אותה תוכנית היה המנהל הכללי של אולפני הרצליה יצחק קול בכבודו ובעצמו, מחמת השפעת שסקי-דה חלק מהצלמים.

פגישה מיוחדת במינה נערכה ביוזמתו של כתב במח-נה נח"ל יגאל גלאי, שהפ-גיש תריסר אנשי הפלוגה המר-יחודת של ההגנה, שפעלה בשנים 1944—1948. הפלוגה היתה הזרוע המיבצעית של ההגנה, שהוציאה לפועל את פיסקיי-הדין של האירגון. אחד ממדריכיה היה מי שהיום הוא אלון (מיל). מרדכי (מוקה) לימון. בין השאר סיפרו הנוכ-

גינה לולובריג'ידה כבר אינה חס-שיתה בזמן האחרון. מפיק תוכנית הטלוויזיה, שופי-הינשפשים, פטר לודינסקי, הזמין את האיטלקיה הסקסית בות ה-43, לשיר בתוכניתו. השירים החדשים של לולו, הנר-אית בתמונה בחברת המפיק, "קחני", ו"אצלי בגן" הפכו בין-לילה ללהיטים. להיט אחר, "איטליה אהובתי", כבש בסער את ניוירוק. אמרה הלולובריג'ידה: "כל דבר שאני נוטלת ליד — נעשה בשלימות. אז מה הפלא שחשירים הצליחו?"